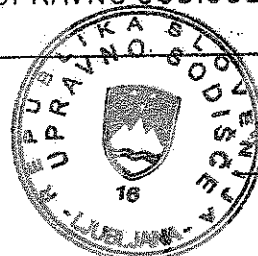

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

16.4.2015
Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Jonika Marflak Trontelj kot predsednica ter mag. Mira Dobravec Jalen in Petra Hočevar kot članici,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Helene Kupnik kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: ZAVOD ZA UVELJAVLJANJE PRAVIC AVTORJEV, IZVAJALCEV IN PRODUCENTOV AVDIOVIZUALNIH DEL SLOVENIJE, Šmartinska cesta 152, Ljubljana, ki jo zastopa Borut Bernik Bogataj, odvetnik v Škofji Loki, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino, Kotnikova 6, Ljubljana,

zaradi **kolektivnega upravljanja avtorskih pravic,**

o **tožbi** zoper sklep Urada RS za intelektualno lastnino št. 31227-19/2012-13/440 z dne 18. 3. 2014,

na seji 16. aprila 2015

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO URAD RS ZA INTELAKTUALNO LASTNINO		
Vredil:	Prejeto:	Priloge:
	22-04-2015	
Številka zadeve:		Sig. znak:
		000

OBRAZLOŽITEV

1. Urad RS za intelektualno lastnino (v nadaljevanju urad) je z izpodbijanem sklepom: (1) ugotovil, da je tožnik kršil drugi odstavek 153. člena Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (v nadaljevanju ZASP) s tem, ko na obrazloženo pisno zahtevo urada z dne 5. 2. 2014 ni posredoval poročil o poslovnih zadevah in drugih poslovnih dokumentov; (2) tožniku odredil, da v roku petih dni od vročitve sklepa odpravi ugotovljene kršitve tako, da uradu posreduje naslednje poslovne dokumente: - poslovno dokumentacijo, ki natančno pojasnjuje in izkazuje stroške v letu 2011 po pogodbi IPF – AIPA v znesku 219.413,11 EUR, zlasti stroške, ki se nanašajo na izvedbo letne delitve zbranih nadomestil, sodelovanje z upravnimi in nadzornimi organi, poročanje uradu in sklepanje individualnih pogodb z uporabniki, kot so prikazani v letnem poročilu tožnika za leto 2011 na strani 21; - poslovno dokumentacijo, ki natančno pojasnjuje in izkazuje stroške, nastale zaradi odvetniških stroškov in pravnega svetovanja v letu 2010 v znesku 120.545,00 EUR, kot so prikazani v letnem poročilu tožnika za leto 2010 na strani 18, specificirane glede na izvajalce in opravljeno storitev; - poslovno dokumentacijo, ki natančno pojasnjuje in izkazuje stroške, nastale zaradi odvetniških stroškov in pravnega svetovanja v letu 2011 v znesku 158.818,00 EUR, kakor so prikazani v letnem poročilu tožnika za leto 2011 na strani 21, specificirano glede na izvajalca in opravljeno storitev; - sklep sveta tožnika z dne 22. 12. 2010, ki ga navajata letno poročilo tožnika za leto 2010 na strani 17 in letno poročilo tožnika za leto 2011 na strani 31.

2. Tožnik v tožbi navaja, da urad protislovno ugotavlja, da naj bi tožnik z neposredovanjem poslovnih dokumentov kršil drugi odstavek 153. člena ZASP, ki se nanaša na delitev avtorskih honorarjev. V zvezi z očitkom neposredovanja poslovne dokumentacije pa tožnik navaja, da je vsako leto posredoval vso tisto dokumentacijo, ki jo ZASP določa v tretjem in četrtem odstavku 162. člena. V obravnavanem primeru pa je urad očitno želel dodatna poročila iz drugega odstavka 162. člena ZASP, vendar svoje zahteve ni nikoli ustrezno obrazložil. Zahtevani podatki pa so tudi izhajali iz posredovane dokumentacije. Poleg tega je urad zahteval izročitev poslovne dokumentacije, čeprav za tako zahtevo nima podlage v ZASP, saj drugi odstavek 162. člena tega zakona določa, da urad kot nadzorstveni organ lahko zahteva le vpogled v poslovne knjige in dokumente. Vpogled, kot ga določa ZASP, ne vključuje prepisovanja listin, saj take pravice nimajo niti inšpekcijski organi. Vpogled nedvomno zajema zgolj in samo pregled poslovnih knjig ali dokumentacije, ne pa izdelave ali pridobitve prepisov te dokumentacije, ki s tem postane del upravnega spisa ter je na podlagi zakonskih določb o dostopu do informacij javnega značaja dostopen celotni zainteresirani javnosti. Poleg tega, da urad ni nikoli pojasnil, zakaj natančno zahteva vpogled v samo točno določen del poslovne dokumentacije tožnika, prav tako tudi ni

obrazložil razlogov za tako zahtevo. Urad bi namreč mogel nadzorovati le, ali tožnik svoje prihodke v skladu z letnim načrtom porablja za kritje stroškov kolektivnega uveljavljanja, preostanek pa deli med upravičene imetnike pravic, kot to določa prvi odstavek 153. člena ZASP. Poleg tega pa ima tudi pristojnosti za preverjanje, če poteka delitev honorarjev in nadomestil imetnikom pravic v skladu z vnaprej določenimi pravili kolektivne organizacije. Pristojnosti za individualno preverjanje posameznega stroška kolektivne organizacije pa urad nima, ampak je to pristojnost, ki pripada vsakemu posameznemu imetniku pravic, imetniki pravic pa so potrdili vse dosedanje letne načrte kakor tudi (zaključna) letna poročila, s čemer so smiselno potrdili tudi stroškovni del poslovanja tožnika. Urad v izrecnem nasprotju s pristojnostmi, ki jih zanj določa zakon, od tožnika zahteva izročitev poslovne dokumentacije, ne izkoristi pa v skladu z zakonom oblikovane ponudbe tožnika za neposredni vpogled v navedeno dokumentacijo. Poleg tega urad svoje zahteve ni obrazložil oziroma utemeljil na način, kot to predvideva zakon. Zato je nepravilna ugotovitev urada, da naj bi tožnik z neposredovanjem dokumentacije in z vztrajanjem zgolj pri zakonsko predpisanem vpogledu v to dokumentacijo kršil ZASP. Predložitev zahtevane dokumentacije uradu pa bi tudi predstavljala razkritje zaupnih poslovnih razmerij med tožnikom in njegovimi poslovnimi partnerji, kajti urad je organ, ki je zavezan k zagotavljanju dostopnosti do informacij javnega značaja. Poslovne bilance odvetnikov veljajo za zaupne do te mere, da niso javno objavljene na portalu na primer AJPES ali drugje, kjer so objavljene bilance poslovnih subjektov. V zvezi z delom odvetnikov so javno objavljeni in javno dostopni samo podatki, ki se nanašajo na poslovanje s proračunskimi uporabniki; tožnik pa je zasebni zavod, ki uveljavlja pravice za uporabo zasebne lastnine zasebnih imetnikov pravic, kar pomeni, da razkrivanje takih podatkov že po tej plati ni utemeljeno oziroma dovoljeno. S predložitvijo dokumentacije, ki jo urad zahteva celo v nasprotju s svojimi zakonskimi pristojnostmi, bi zaradi dostopnosti podatkov vsaki zainteresirani osebi prišlo do razkritja podatkov o zaslužku fizičnih oseb. Ko bi urad zahteval na primer podatke o plačah zaposlenih v kolektivni organizaciji, bi sicer zaupni podatki o osebnih prejemkih preko dostopnosti o informacijah javnega značaja naenkrat postali javni. S tem pa bi tožniku nastala nepopravljiva škoda zaradi odškodninskih zahtevkov in morebitnih kazni zaradi razkritja osebnih podatkov ter poslovnih skrivnosti. Tožnik sodišču predlaga, naj izpodbijani sklep odpravi, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka.

3. Toženka v odgovoru na tožbo prereka tožbene navedbe ter vztraja pri izpodbijanem sklepu in razlogih zanj, sodišču pa predlaga, naj tožbo kot neutemeljeno zavrne. Dodaja, da je s sklepom z dne 31. 3. 2014 popravila očitno pisno pomoto pri navedbi številke člena ZASP v 1. točki izreka izpodbijanega sklepa, in sicer je pravilno, da je urad ugotovil kršitev drugega odstavka 162. člena ZASP.

4. V pripravljalni vlogi tožnik prereka navedbe toženke v odgovoru na tožbo ter vztraja pri tožbi.
5. Toženka v odgovoru na pripravljalno vlogo tožnika prereka navedbe tožnika, vztraja pri tem, da je izpodbijani sklep zakonit ter sodišču predlaga, naj tožbo kot neutemeljeno zavrne.
6. Tožba ni utemeljena.
7. V obravnavani zadevi je sporno, ali je urad mogel ugotoviti, da je tožnik kršil drugi odstavek 162. člena ZASP, s tem ko mu na obrazloženo pisno zahtevo ni predložil zahtevanih poslovnih poročil in poslovne dokumentacije, ob zatrjevanju, da ne gre za poročila in dokumente iz tretjega in četrtega odstavka 162. člena ZASP.
8. V 162. členu ZASP je določeno, da pristojni organ nadzoruje, ali kolektivna organizacija izvaja naloge v skladu s tem zakonom (prvi odstavek). Pristojni organ lahko od kolektivne organizacije kadarkoli zahteva poročila o poslovnih zadevah kakor tudi vpogled v poslovne knjige in druge poslovne dokumente v potrebnem obsegu na podlagi obrazložene in natančne pisne zahteve za pregled predmeta, določenega v zahtevi (drugi odstavek). Kolektivna organizacija je dolžna obveščati pristojni organ o vsaki spremembi oseb, ki so po zakonu in statutu pooblaščenici zastopati organizacijo (tretji odstavek). Kolektivna organizacija mora posredovati pristojnemu organu predvsem: - spremembe statuta; - skupne sporazume z združenji uporabnikov; - tarife in njihove spremembe; - sporazume s tujimi kolektivnimi organizacijami; - sklepe skupščine kolektivne organizacije; - letna poročila in poročilo revizijske gospodarske družbe skupaj z mnenjem pooblaščenega revizorja o pravilnosti in skladnosti poslovanja kolektivne organizacije s tem zakonom, notranjimi akti kolektivne organizacije in sporazumi, ki jih je kolektivna organizacija sklenila z drugimi (četrti odstavek).
9. Ker so v četrtem odstavku (citiranega) 162. ZASP le primeroma naštetih dokumenti (na kar kaže uporabljeni izraz „predvsem“), ki jih mora kolektivna organizacija posredovati za nadzor pristojnemu organu, je po mnenju sodišča treba to določbo v povezavi s prvim in drugim odstavkom tega člena razlagati v pomenu, da pristojni organ zaradi izvajanja nadzora nad tem, ali kolektivna organizacija izvaja naloge v skladu s tem zakonom, lahko od kolektivne organizacije zahteva v potrebnem obsegu in na podlagi obrazložene in natančne pisne zahteve tudi posredovanje drugih poročil o poslovnih zadevah in poslovnih dokumentov. To sodišče je že v sodbi U 2468/2007 z dne 25. 5. 2010 zavzelo stališče, da je v četrtem odstavku 162. člena ZASP seznam dokumentov in poročil, ki jih mora kolektivna organizacija posredovati pristojnemu organu, odprt. Vrhovno sodišče je navedeni sodbi pritrdilo s sodbo X Ips 334/2010 z dne 29. 2. 2012, ob razlogovanju, da je

določbe 162. člena ZASP treba razlagati, da urad lahko za potrebe nadzora nad kolektivno organizacijo zahteva vse poslovne dokumente, ki jih potrebuje glede na obseg nadzora, ki ga opravlja, pri čemer mora v obrazloženi pisni zahtevi navesti, kaj nadzoruje in s katerimi podatki mora biti seznanjen, tako da je mogoče preveriti, ali je zahteva podana zaradi potreb izvajanja nadzora.

10. Ob sklicevanju na razlago določb 162. člena ZASP, kot jo je podalo v prejšnji, 9. točki te obrazložitve, in citirano stališče Vrhovnega sodišča v sodbi X Ips 334/2010 z dne 29. 2. 2012, sodišče kot neutemeljen zavrača tožbeni ugovor, da urad posredovanja poslovne dokumentacije, navedene v zahtevi z dne 5. 2. 2014, ne bi mogel zahtevati že zato, ker ne gre za dokumente iz četrtega odstavka 162. člena ZASP, ter da bi lahko zahteval le vpogled v to dokumentacijo.
11. Glede na to je za odločitev v predmetni zadevi pravno nepomembno mnenje Informacijskega pooblaščenca o razlikovanju med vpogledom v dokument in fotokopiranjem ter hrambo dokumenta, ki ga je predložil tožnik v postopku. Sodišče pa tudi ne sledi v postopku predloženemu pravnemu mnenju Inštituta za upravno pravo ter ostaja pri razlagi določb 162. člena ZASP, kot jo je podalo v 9. točki obrazložitve te sodbe, in tam navedenih argumentih. S tožnikom se tudi ne strinja, da iz sodbe tega sodišča I U 1056/2010 z dne 10. 5. 2011 izhaja drugačno stališče glede razlage določb 162. člena ZASP o nadzoru; v navedeni sodbi je sodišče le presodilo, da urad zahtevanih splošnih aktov (poslovníkov) ni potreboval za nadzor, kakor ga je v zahtevi opredelil, da ga bo izvajal (ali je statut v skladu z določbami ZASP), saj je ugotovilo, da statut kolektivne organizacije ne predvideva ureditve kakšnih vprašanj, ki bi jih moral urediti statut, v poslovníkih.
12. Po povedanem je zaključevanje o tem, ali je urad mogel zahtevati od tožnika posredovanje poslovne dokumentacije, navedene v zahtevi z dne 5. 2. 2014, odvisno od presoje, ali je navedena pisna zahteva obrazložena tako, da iz nje izhaja, kaj urad nadzoruje in s katerimi podatki mora biti seznanjen, ter od presoje, ali je podana zaradi potreb izvajanja nadzora o tem, ali tožnik opravlja naloge v skladu z ZASP.
13. Iz upravnega spisa v zadevi izhaja, da je bila vloga z dne 22. 3. 2013 prva, s katero se je urad odzval na dokumente, ki mu jih je tožnik posredoval z dopisom z dne 4. 1. 2013. V navedeni prvi vlogi je urad tožnika pozval, naj mu v zvezi z nadzorom njegovega delovanja v skladu s prvim odstavkom 153. členim ZASP (ki določa, da mora kolektivna organizacija prihodek iz svoje dejavnosti nameniti za avtorske honorarje članov in za pokrivanje stroškov poslovanja, v skladu z letnim načrtom, ki ga sprejme skupščina kolektivne organizacije) ter glede na ugotovitev, da iz finančnega plana poslovnega načrta tožnika za leto 2011 izhaja, da stroški delovanja tožnika ne bodo presegli 15 % zbranih nadomestil na letni ravni, iz poročila tožnika pa izhaja, da je za svoje delovanje namenil 28,45 % vseh zbranih

nadomestil, natančno pojasni znesek 94.170,92 EUR iz letnega poročila za leto 2011, namenjen odvetniškim stroškom in pravnemu svetovanju, specificirano glede na izvajalca in opravljeno storitev. Tožnik je pojasnilo poslal v vlogi z dne 5. 4. 2013. Ker je urad ocenil, da s pojasnilom tožnik ni zadostil zahtevam poziva in ker je po pregledu letnih poročil tožnika za leti 2010 in 2011 ocenil, da gre pri določenih postavkah stroškov poslovanja za stroške, za katere je z vidika nadzora v okviru prvega odstavka 153. člena ZASP pomembno, da se seznanil s tem, za katere storitve so bili porabljeni in da se seznanil, ali je tožnik v letu 2011 delil nadomestila za uporabo AV del, je tožniku poslal poziv z dne 27. 1. 2014, v katerem je od njega zahteval natančno pojasnilo o delitvi nadomestil za uporabo AV del ter predložitev poslovne dokumentacije, ki pojasnjuje in izkazuje: stroške po pogodbi IPF – AIPA v znesku 219.413,11 EUR v letu 2011 ter odvetniške stroške in stroške pravnega svetovanja v letu 2010 v znesku 120.545,00 EUR in v letu 2011 v znesku 158.818,00 EUR, ter sklepa z dne 22. 12. 2010. Ker tožnik zahtevane dokumentacije ni predložil, je urad predložitev navedene dokumentacije zahteval ponovno v zahtevi z dne 5. 2. 2014, v kateri je izrecno navedel, da zahtevano poslovno dokumentacijo potrebuje, da bi preveril, ali tožnik opravlja dejavnost kolektivne organizacije v skladu z ZASP, kar vključuje tudi delitev zbranih nadomestil v skladu z vnaprej določenimi pravili delitve, kot to določata 146. in 153. člen ZASP, in ali je kolektivna organizacija prihodek iz svoje dejavnosti namenila za avtorske honorarje članov in pokrivanje stroškov poslovanja v skladu z letnim načrtom, ki ga sprejme skupščina kolektivne organizacije, kot to določa 153. člen ZASP. Ker se na navedeno zahtevo z dne 5. 2. 2014 tožnik ni odzval s posredovanjem dokumentacije, pač pa z vabilom uradu, da opravi vpogled v dokumentacijo, je urad v izpodbijani odločbi to ugotovil kot kršitev drugega odstavka 162. člena ZASP (upoštevaje sklep o popravni pomote z dne 31. 3. 2014), ter tožniku naložil odpravo ugotovljene kršitve (ob tem ko je pred izdajo odločbe tožnika še seznanil z ugotovljenimi dejstvi in okoliščinami nadzora – v dopisu z dne 24. 2. 2014 - ter tožniku dal o tem možnost izjave).

14. Po presoji sodišča je zahteva urada z dne 5. 2. 2014 v pogledu predmeta nadzora obrazložena zadosti natančno, saj iz nje jasno izhaja, da urad nadzoruje delitev zbranih nadomestil imetnikom pravic v skladu z vnaprej določenimi pravili delitve (kar je naloga kolektivne organizacije po 7. točki prvega odstavka 146. člena ZASP) ter ali tožnik prihodek iz svoje dejavnosti namenja za avtorske honorarje članov in pokrivanje stroškov poslovanja v skladu z letnim načrtom (kar mora kolektivna organizacija spoštovati po prvem odstavku 153. člena ZASP). Ker je po prvem odstavku 162. člena ZASP urad pristojen nadzorovati, ali kolektivna organizacija izvaja naloge v skladu s tem zakonom, je tako po presoji sodišča urad na zakoniti podlagi opravljal nadzor, ali tožnik opravlja naloge v skladu s 7. točko prvega odstavka 146. člena ZASP ter ali prihodek iz svoje dejavnosti namenja tako, kot določa prvi odstavek 153. člena ZASP.

15. Po presoji sodišča pa je uradu tudi mogoče pritrditi, da je zahtevano dokumentacijo in podatke potreboval za opravo nadzora, kot ga je opredelil v zahtevi z dne 5. 2. 2014, in v povezavi z zahtevo z dne 27. 1. 2014, na katero se zahteva z dne 5. 2. 2014 sklicuje. Iz navedenih zahtev izhaja, da se vsa zahtevana poslovna dokumentacija nanaša na letni poročili za leti 2010 in 2011, ki ju je tožnik (v skladu s četrtem odstavkom 162. člena ZASP) predložil uradu oziroma na posamezne stroškovne postavke v teh poročilih, in za katero je urad ocenil, da mu bo omogočila ugotoviti, kako tožnik prihodek iz svoje dejavnosti namenja za pokrivanje stroškov poslovanja, npr. ali gre za resnične stroške, in ki so nastali iz naslova potrebnih in opravljenih storitev (zlasti glede na to, da se je, kot navaja, iz letnega poročila za leto 2011 seznanil s tem, da je tožnik za svoje delovanje namenil 28,45 % vseh zbranih nadomestil, v poslovnem načrtu za to leto pa je predvidel, da stroški ne bodo preseglili 15 % zbranih nadomestil), in kako za avtorske honorarje članov. Zahtevana dokumentacija pa se tudi nanaša na zneskovno največje postavke stroškov, ki v letnih poročilih niso (podrobno) specificirane, to je odvetniške stroške in stroške pravnega svetovanja: v višini 120.545,00 EUR za leto 2010 in 158.818,00 EUR za leto 2011 ter po sklepu sveta zavoda z dne 22. 12. 2010 v višini 120.000,00 EUR v letu 2010 in 2011. Poleg tega pa še na zneskovno visoko postavko v letnem poročilu za leto 2011 v znesku 219.413,11 EUR iz naslova „IPF – AIPA po pogodbi“, ki se, kot iz letnega poročila izhaja, nanaša na stroške izvedbe letne delitve zbranih nadomestil, sodelovanje z upravnimi in nadzornimi organi, poročanje uradu itd..

16. S povedanim sodišče kot neutemeljene zavrača tožbene navedbe, da urad svoje zahteve ni nikoli ustrezno obrazložil ter da so zahtevani podatki izhajali iz posredovane dokumentacije, kajti kot izhaja iz točk 14 in 15 obrazložitve te sodbe, je urad svojo zahtevo za posredovanje poslovne dokumentacije ustrezno obrazložil, navedena dokumentacija pa je bila zahtevana kot pojasnilo k nespecificiranim oziroma ne zadosti specificiranim stroškovnim postavkam v letnih poročilih tožnika.

17. Sodišče se s tožnikom tudi ne strinja, da bi urad ne mogel izvajati nadzora nad tem, kako kolektivne organizacije delijo zbrana nadomestila ter kako porabljajo prihodke iz svoje dejavnosti, ker da naj bi bila to pristojnost, ki pripada posameznemu imetniku pravic; pri tem gre namreč za nadzor nad tem, ali kolektivna organizacija izvaja naloge v skladu z ZASP, kar pa je po prvem odstavku 162. člena ZASP predmet nadzora (s strani urada kot pristojnega organa).

18. Sodišče kot neutemeljene presoja tudi tožbene navedbe, da bi, ker je urad zavezanec za informacije javnega značaja, predložitev zahtevane poslovne dokumentacije uradu (ki bi s tem postala del upravnega spisa) predstavljala razkritje zaupnih (osebnih) podatkov in poslovnih razmerij med tožnikom in

njegovimi poslovnimi partnerji, ob tem ko naj bi za poslovne bilance odvetnikov celo veljalo, da se javno ne objavljajo ter da so javno dostopni samo podatki, ki se nanašajo na poslovanje s proračunskimi uporabniki. Tudi kolikor bi uradu posredovana poslovna dokumentacija predstavljala informacijo javnega značaja, pa so v ZDIJZ, čeprav sicer velja načelo prostega dostopa, določene omejitve in izjeme, ko organ lahko dostop zavrne (5.a, 6. člen), med drugim, če se zahteva nanaša na: podatke, ki so opredeljeni kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe; osebne podatke, katerih razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov; itd., in v skladu z določbami ZDIJZ in ZVOP-1 bi bil urad s pridobljeno poslovno dokumentacijo zavezan ravnati.

19. Sklepno sodišče dodaja, da je kot neutemeljen presodilo tožbeni ugovor, da opustitev, kot se tožniku očita v 1. točki izreka sklepa (da na obrazloženo pisno zahtevo urada ni posredoval poročil o poslovnih zadevah in drugih poslovnih dokumentov), ne more predstavljati kršitve drugega odstavka 153. člena ZASP. Urad je namreč s sklepom z dne 31. 3. 2014 popravil očitno pomoto v 1. točki izreka izpodbijanega sklepa, in sicer tako, da se za tožnika ugotavlja kršitev drugega odstavka 162. člena ZASP (po katerem urad lahko zahteva od kolektivne organizacije poročila o poslovnih zadevah, vpogled v poslovne knjige itd.).
20. Na drugačno presojo sodišča, kot izhaja iz 14. in 15. točke obrazložitve te sodbe, tudi ne more vplivati tožnik z navedbami v pripravljalni vlogi, da je bil predmetni nadzor zoper tožnika, v katerem je bil izdan izpodbijani sklep, opravljen zaradi zbiranja dokazov, na podlagi katerih je urad vložil pobudo za razrešitev tožnikovega pooblaščenca kot člana Sveta za avtorsko pravo. Ocenjevanje pravilnosti in zakonitosti postopanja urada, ki oziroma če je pridobljene podatke uporabil ali nameraval uporabiti za prej omenjeno pobudo, pa ne more biti predmet tega upravnega spora.
21. Ker je sodišče presodilo, da je bil postopek za izdajo izpodbijanega sklepa pravilen ter da je sklep pravilen in na zakonu utemeljen, je tožbo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) kot neutemeljeno zavrnilo.
22. O stroških postopka pa je sodišče odločilo na podlagi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1, po katerem v primeru, kadar sodišče (med drugim) tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

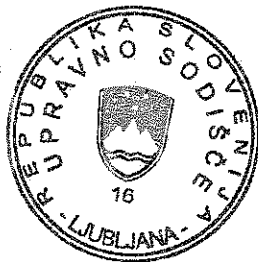
PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 16. april 2015

Predsednica senata:

Jonika Marflak Trontelj, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirkom.
Podpis pristojne sodne osebe:

RECEIVED
OFFICE OF THE
SECRETARY OF THE
TREASURY

